

DA JULEN
ALLIGEVEL
KOM
TIL MÖLHOLM.

en julefortælling af Willy Kok

Tilgnet alle og enhver som har lyst til at læse den.

AALBORG JULEN 1958.

Da juleen alligevel kom til Kølsholm.

Julefortælling af Willy Koko

Det var en uge før jul. Uden for hospitalets store vinduer dansede snefnuggene rinddans i luften, før de lagde sig til hvile på den udstrakte gæsteanne, hvor de blev til det mest velignede sjap, man kunne tænke sig.

Patienterne var allerede i julestemning. De læste jo allesammen i aviserne, at den store højtid heller ikke i år ville svigte os til stor glæde for de handlende i købstaden og omegnen.

Også jeg, der lå i sengen herne ved vinduet med frit udsyn til snefnuggenes himmelleg, var så småt begyndt at mærke, at juleens uforglemmelige stemning var begyndt at svige sig ind på en. Selv om det nok må siges, at det vel nærmest drejede sig om et bagholdsangreb.

Det, der virkelig gjorde, at sandheden pludselig stod lyslevende for mig, og at der ingen vej var tilbage til de fredelige efterårs måneder, var da der stod i avisen, at mi kære søsterne i spareforeningen "Julens glæde" siger farvel til deres barmhjertighed, da den energiske kasserer havde fritaget dem for disse besværligheder ved selv at have betalt sine kreditorer med pengene, inden han tog på juleferie i Horsens.

Forvist var det lige ved at være jul. Afdelingssygeplejersken fru Skrap, der ellers til daglig ikke indlod sig i dybsindig passiar med patienterne, smakkede om juleens rundt omkring på stierne, vel sagtens i håb om, at nogen af de velværede landmænd der fra amtet, som fik trængt ind i tarmsystemet eller maveregionerne ad kirurgisk vej, af sig selv skulle tilbyde at lade karlen køre et helt læs ind til hende. Men det lod nu ikke til at disse af mavesmerter betrængte agerbrugere selv kunne komme på tanker om at give hende et sådant tilbud. Mærke havde de heller ikke den samme interesse i at fodre disse himlens gadedrenge, så de blev for forvent med at gå i køret.

Den gamle overlæge, dr. Brønne gik sin stregang på en mere julebetonet måde end tidligere. Det glimtede af julemand i hans øjne når han gik fra seng til seng og indgød patienterne nyt liv under frk. Skrap's overkommando.

Således var situationen, da dr. Brønne en skønne dag kom hen til min seng, og mens frk. Skrap slog dynen til side på en sød familiefacoon, diskuterede de mit tilfælde.

— Nå, hvordan går det med malleolen? spurgte Brønne,

idet han betragtede denne for øjeblikket så lvedelle legemsdel. Jeg skylder måske mine læsere en forklaring på, hvad mallealen er for en. Ja, det vil sige i daglig tale kalder vi den nu altid madam Olsen, for vi er jo ikke så fine på den, at vi taler latin indbyrdes. Men når man først kommer til skade, så opføres man, så det, der bare er der, hvor foden går over i benet, også får sig eget selvstændige navn, og bliver til uforsættelige ord på en sort tavle. Men dr. Brunn ønskede altså at se denne legemspragt, som strålede i alle regntuens smukke farver.

- Ja, sagde fork Skrap, idet hun løsede tømmelejerne, så man rigtig kunne se, den er lavet som en julekage, der er bagt med AMO-mel.

- Hun, hun, ingen reklamer på stuen, brummede Brunn og fandt med usvigelig sikkerhed det æmestte punkt på foden, der fik patienten til at gispe og afsynge "Sikken voldsom tængsel og alarmer" for ikke at fremkomme med mere passende udtryk, der kunne ødelægge den gøgende julestemning.

- Send ham ned og få juletræs-foden lagt i gips i morgen, befalede dr. Brunn til protokolten.

Det må her tilføjes, at det andet ben allerede var indlagt i dette mineraliske overtræk.

Så faldt juletræsbenet igen over stuen. De små søde sygeplejersker kom frem fra deres skjul, da fork Skrap var forsvundet og fortsatte deres julelege med patienterne, og alt var aller idyl. Småkagerne blev fordelt i sengen, så man var mættet bagpå af vanille- og kokos kager og kranse.

Og fork Skrap viste sig at give et tiltrængt tilskud til stemning^{en} ved at udskænke nabool fra Park til mandlige patienter over 17½ år.

Næste morgen kom den store postor-kadaverstaber- og tog mig ved kravebenet og anbragte mig på sin vogn. Samtidig medtog han fra fork Skrap de arbejdsbegynder- og anvisninger, der var nødvendige for at skaffe min fuldstændige helbredelse. Med fuld fart gik det ned gennem sygehusets nutvarpegange over til det dervede slagteri, hvor man påtog sig alskens slags lapning og omsyning af menneskelegemer.

Den grønne doktor Smit stod og lodde sig til sin kniv mens han smedte spidsene af sit gedetukkekeg, som ragede inden for den maske, han havde for mundten. Nå, man kan jo godt forstå, at det kan klø i moustachen, når man, som dr. Smit, ventede på dagens mest

kompliocerede tilfælde, som ville sætte de allerstørste krav til hans evner som opsprættelæge.

Da han så mig og min charabang i det fjerne, råbte han med høj røst, idet dog den lårrevne mündfrugtighed som normalt ville være fulgt med denne højrostelede indtalelse blev opløst i dets bagesmak, som dr. Smit havde følt anbragt midt for munden.

— Bring ham herhen på hovebanken, og giv mig brugsanvisningen.

Hans øjne gennemleste blodtørstigt journalen, hvorefter han skærpede kniven i sin livren.

— Blot det pågældende sted, svarede han, mens han fandt målebånd og kridt (skredder-) frem.

Jeg fyldtes med forundring — den forundring man fyldes med, når man forventer, at man vil fjerne lappet fra underokstremiteterne, og man så i stedet giver sig til at trække skjorten så højt at endog næglen glimbede i operationstempelens skærende stråle!

Dr. Smit skulle lige til at indmåle smitfladen til en kompliceret bookoperation, da hans øjne faldt på den inskription jeg for alle eventualiteters skyld havde malet på maveskindet med grøn frugtfarve: "Må ikke åbnes før juleaften!"

— Hva' vil det sige? sagde Smit med skuffelse i stemmen, bredder De ikke Pautsen. Det målle jeg så benytte, og han rulle sig hen i bjørnel og græde bitterligt.

Nå, det viske sig at fru Skrap havde givet Kadaverstaben de forkæstede papirer med, og efter en rum tid kom de rigtige beskrivelser godt nok frem.

Så tog de ^{da} gode nok fat på benet. Mens superkvinden fra Uhantra holdt det i en for en allet prøisvordig stilling, tog dr. Smit og hans svende fat på den foreliggende opgave.

— Nu skal det blive pakket ind så det garanteret ikke kan åbnes, hverken denne eller næste juleaften, svarede Smit, mens han klaskede på det omvundne bylsler så rulfalen stod til alle sider.

Og Smit og hans svende, som var vant til indpakning fra deres tid som baghandlertørlinge, pakke og snoede, alt imens at den idg, som superkvinden måtte bære blev tungere og tungere. Men omsider blev de dog færdige, og jeg sendtes tilbage med tilbud til

fok. Skrap's domene.

Så lå jeg da der på mit smertens lege og lovede i et døgn. Det var som at ligge med foden rede i et gadekøer i december måned, så fodkoldt var den bandage, som de havde ombyllet mig med, men dette ødelagde dog ikke den opvoksende julestemning, som kvortimod nedredes ved at sygeplejerskerne gik og smånyttede på den sidste julestager.

Næste morgen, bedst som jeg efter en så godt som søvnløs nat, ville snuppe mig en lille een på øjet, sådan i al beskedenhed, hørte jeg pludselig fok Skrap's fatted hvine mig ind i øret.

- De må hellere komme op! sagde hun, og det kunne der bestemt ikke være to meninger om, hvad det betød.

- Nå, ja, ja, svarede jeg, små slag, nu har jeg ligget her så lange, kan jeg så ikke lige få lov til at luge denne min påbegyndte skraber?

Men ak, ingenting hjalp. Tok Skrap's hjerte var hårdt som sten og jeg svingede benvøjet ind over sengekanten, hvilket skete med en usædvanlig raslen og spekubakel, samtidig med at det drysede hvidt, som af sne.

- Og ved De, hvad sagde fok Skrap foruimdel over min uventede lydhorhed, nu skal De få to af vore aller-sødeste sygeplejersker til at hjælpe Dem med at komme i gang med at gå. Og så kaldte hun på fok Smith og på fok Kis, og de ilede - da de så, hvad opgaven gik ud på - ivrigt til indsættning for at hjælpe mig, det bedste, de havde løst.

Jeg blev helt generet ved denne kvindelige opmærksomhed, som så pludselig var blevet mig tildelt i et så gavmildt mål, og jeg ville retke på slipsel, men det var det ikke. Det ebrest, der var, var det, der ses på tegningen af kejserens ny klader.

Så begyndte da gåvøvelserne, og jeg dulle, min opmærksomhed lige mellem fok Smith på den højre, og fok Kis på den venstre side. Men de blev dog alligevel efterhånden ked af mit påhæng, da jeg ikke ville invitere dem med i biografen om aftenen så de stilledes manøvrerne med at anbringe mig i en stol, hvorfra jeg derovre ikke kunne foretage nogen eskapader.

Det var fok Smith, der først fattede medlidenhed med mig og stilled til hendes tunge, faste som føde hun mig hen på det sted hvor man heller ikke på Aalborg Amtssygehús kan optræde ved stedfortræder.

Samme dag holdt dr. Brinn en fornuende stulgang, der bragte antallet af patienter, der måtte overflyttes til hospitalets nerveklunik fortløbende i vejret.

Jeg måtte solo indføre en forlans salto på overarmskrykker som eksamensarbejde, som et led i kampen for den på denne årstid²⁰ grænseløst frihed. Her Brinn satte sig på en stol, som en cirkuspublikummer der sætter sig ved manegekanten.

- Se så at komme i gang Brinn mede han, mens jeg stod tilbageholdende i stummet nalskjorte og afventede startsignalet. Men selv om afskydningen fra startbanen forløb glat, blev der dog intet tid af yderligere flugt tid i himmelrummet. Landingen foretoges i fork Skrap's favnende arme, og bemeldte dame fik sig ved samme lejlighed en uforgjent, men befruktet knis.

- Lad ham prøve de engelske slotte, dikterede Brinn til journalen, som en dommer, der ordinerer en ekstra undersøgt kortint til en stakkels straffefange.

Fok Skrap slog øjeblikkelig halene sammen og sagde, javel, og fok Smut blev øjeblikkelig sendt af sted efter de angelsaksiske.

Eftermiddagen gik med chytet i den sølle gåkinst ved hjælp af de omløbte støttepinde fra øriget. Både fok Smut og fok Kis forsøgte at distrahere så meget, de kunne. De havde salt nesen op efter, at det skulle blive en helafensforestilling. Men fok Skrap var ikke romantiker.

- De kan møde i opvisningsringen imorgen, når dr Brinn kommer, sagde Brinn og det betød, at frøkenerne og jeg kunne gå hver til sit. Jeg lagde mig på jorden og gøed så billedligt med krykkeløstokkene under hovedgæddet.

- I morgen skal du nok hjem, tænkte jeg, tid at stå på egne ben i den store fribarnhøjstige verden. Væk fra disse beskyttende mure. Ud at gå julerne under fødderne.

De var alle så flinke den sidste tid; aftenengleplejstken, fok Pille, gav mig et extra godnatskys, skønt det, som min sagde, stred i mod reglementet. Og da mor-genen gnyede, og fok Pindstøps ankom med temperaturspinden, var der venheds- og afskedsbåer i hendes store frugtlige kviebue.

Ganske rigtigt: da Brinn havde set et flis-flac med mølle for indelarmuskrykker, så han mig i øjnene

med sine trofaste svedskedene og Ændbrød i et komplet julepotpourri over julens skønneste sange og salmer, mens sygeplejerskene dannede englekor og kandidaterne sørgede for den livsalige botommen i det fjerne. Til sidst gik han på originalsprøget over i:

- Auf wiedersehen, auf wiedersehen, og mens jeg trak mine bukser op om traserne og snørede mit bindeslips, gjorde jeg tegn til musikken, at jeg ville tage ordet for en kort bemærkning.

- Kære venner, og folk Skrap, sagde jeg med pæls i stemmen, at den stund, jeg har været her, har været mig til idel glæde, selv om I måske vil sige, at jeg har været jer til besvær. Jeg ved godt, at I har regnet med, at jeg skulle påtage mig årets stjernerolle, som julemand her på sygehuset, og jeg takker for den tillid, I herigennem har vist mig, men dels vil jeg nødig kravle ned gennem skorstenen, fordi jeg ellers vil besnude mine å så hvide højtidens fødder, og dels vil jeg nødig udsætte mig for den risiko et sådant fortravende vil kunne medføre. Jeg er jo, som De alle vil vide, faldet to gange i indværende operasezon, og det er tilstrækkeligt for en menig tenor. Så jeg ser mig desværre nødsaget til at give afkald på den dre. Da jeg i sin tid afjente min vorrepligt var det som gardelhusar, og jeg forstår nu, at jeg er blevet gemindkaldt som krykthuset. Men den, som går på krykker, kommer også med, som den gamle vismand sagde, og jeg siger jer så underligt tak, fordi jeg kan drage af sted til "nissernes vagtparade" - i slow-motion - med min blindtarm og alle mine øvrige småskavanker i god behold.

Der var læres i alle øjne, da jeg havde afleveret denne salve, og folk Skrap gav angående ordre til at hente en guldskind.

- Nu må De ikke bruge håbestykkerne som asketage, hviskede hun rørt, og jeg må dertil forklare, at de par gipsfulde jeg var blevet indstøret med på sygekassens regning, havde et par observationslemme for tagtagelse af lærere.

Og for at jeg ikke heller skulle få jule sne ned i disse askeskuffer, henvendte folk Skrap i dølgsmål afdelingens ration af nissesteg og svøbte mine gøisler i dette. Så gav hun mig et hofteplaster over denne skagprydelse, der var en bedre mand værdig, og inden jeg fik begyndt at talle til tre, havde hun stadsset mig op, som en præmiehingst, som skulle til sket.

Mens jeg bankede nu op i mine pakkerecliker, og da der ikke var tid til mange dumme ord, gik jeg på stikkerne og foretog den sidste søsnude, og sagde farvel til dem alle. Hele kompagniet var opstillet til parade,

konerne af

da jeg foretog de sidste skridt på den frivtlige startbane. De var der alle, da jeg sagde farvel: Brumm og Skrap, Smit og Rio, Pille og Pindstrup og alle de andre sygeplejersker. Enkelt stod og gemte fyldte bækkenes bag ryggen, og troede, at man ikke opdagede det, og det gjorde man såmænd heller ikke - med lidt god vilje.

Dr Smit og hans slagtersvende havde lukket vinduerne op i slagteriet og vinkede farvel. Smit havde taget kniven i munden for bedre at kunne vinke med begge hænder. Stolt betragte han sit dobbelt veludførte arbejde, som han nu iagttog i funktion.

Under den sidste del af Bach's julekantate, som fik Skrap i sidste bevægede øjeblik var begyndt at spille på sin knoldekam, bevægede jeg mig ned i den ventende taxa, hvor en byknavet chauffør overtog mig, og mens han startede, råbte de allesammen højt, så højt, at alle telefonerne på Aalborg Skiftelidende var blakiret i to timer. Man troede nemlig, at det nye el-værk, som netop havde kostet byen 115 millioner var sprunget i luften, eller at de muligvis blæste kedelrør ind. Og chaufføren blinkede med lygterne, og vinkede i bakspejlet, og trådte på speederen, og så lagde vi sygehuset bag os, og kørte ind i den julemattede hverdag.

Tilbage står kun at fortælle, at jeg ved min ankomst til Målholm blev modtaget af min hustru, som stod på trappen og råbte velkommen med en sådan kraft, at alle på Vorden kunne høre det, og det blev ekstraordinært givet alle - både arbejdere og funktionærer - fri i en hel time i dagens anledning.

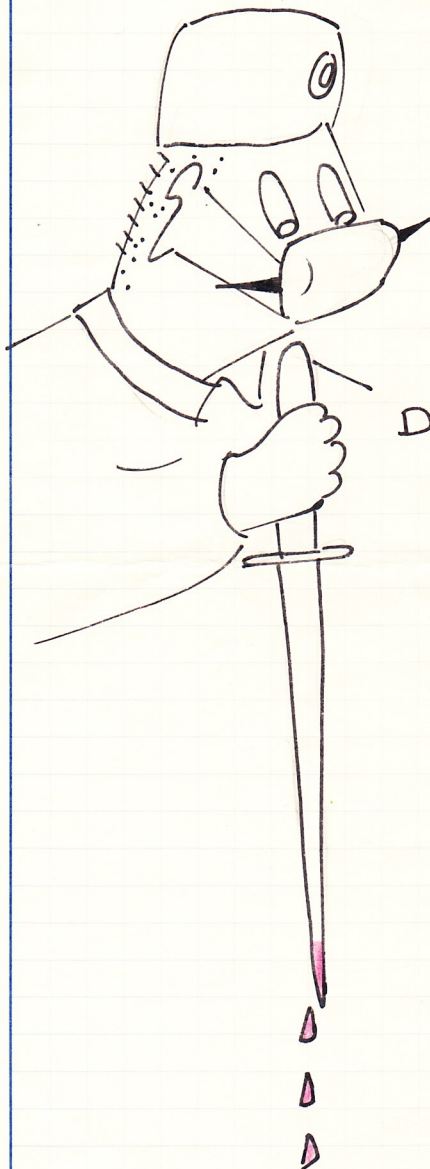
Og sådan gik det til, at juleen ^{alligevel} ~~endelig~~ kom til Målholm.

FRK SKRAP
AFD. SYGEPL.

DR. BRUM
OVERLÆGE

DR. SNIT

FRK. SNUT

EN RIGTIG
GLÆDELIG
JUL
ØNSKES
ALLE
LÆSERE
FRA

Wskok
24/12 58

Bulletin nr 1. 59.

Rock Rock ... TCHA TCHA TCHA
(GIPSY ROCK)

— og det går stadig godt fremad! —

Bulletin nr 2 59

- ud på fliser

Bulletin nr 3. 59.

- vi keder os ikke ... vi har fjernsyn

Bulletin nr. 4

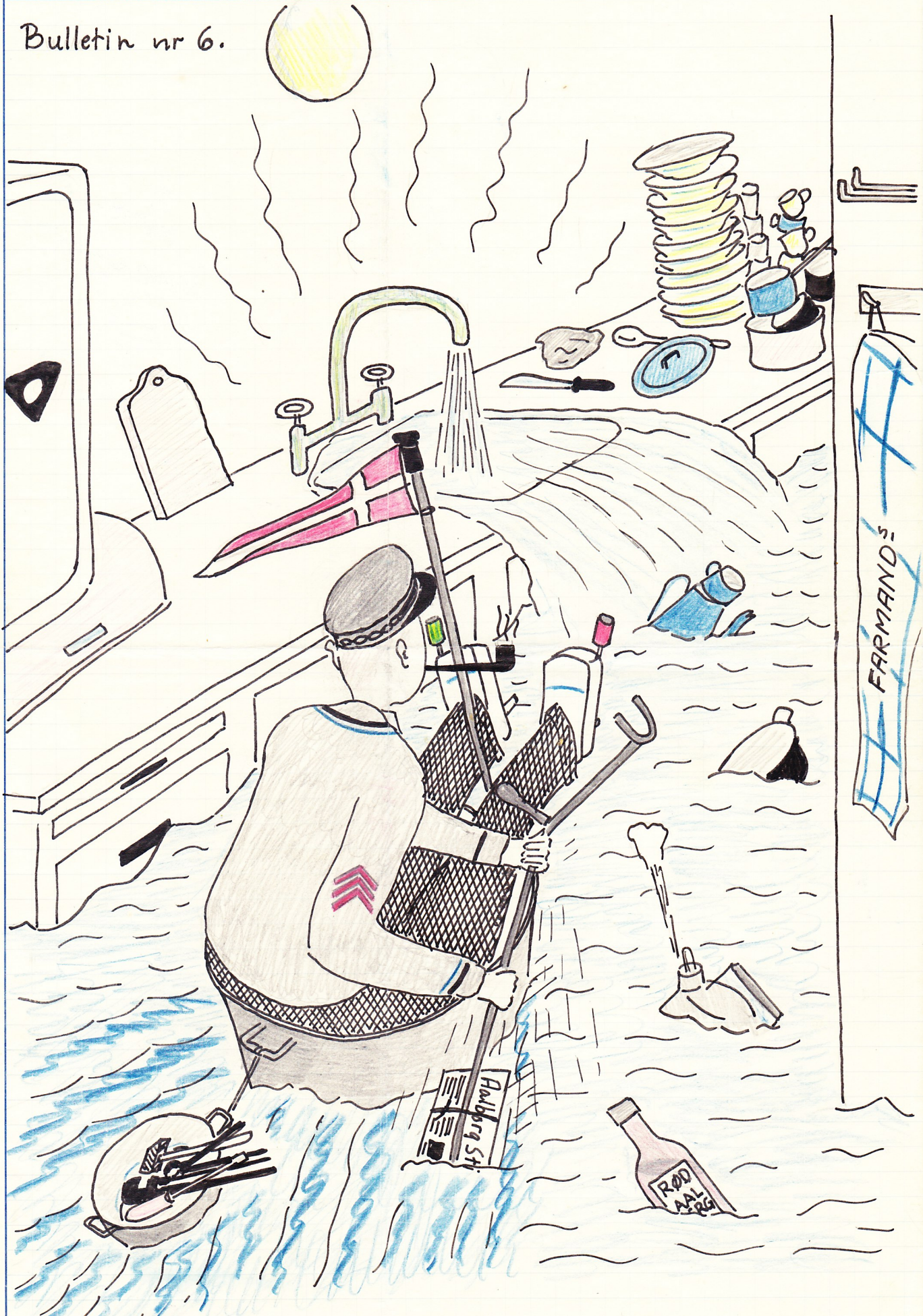
- forårsdrøm ved vintertide

Bulletin nr 5

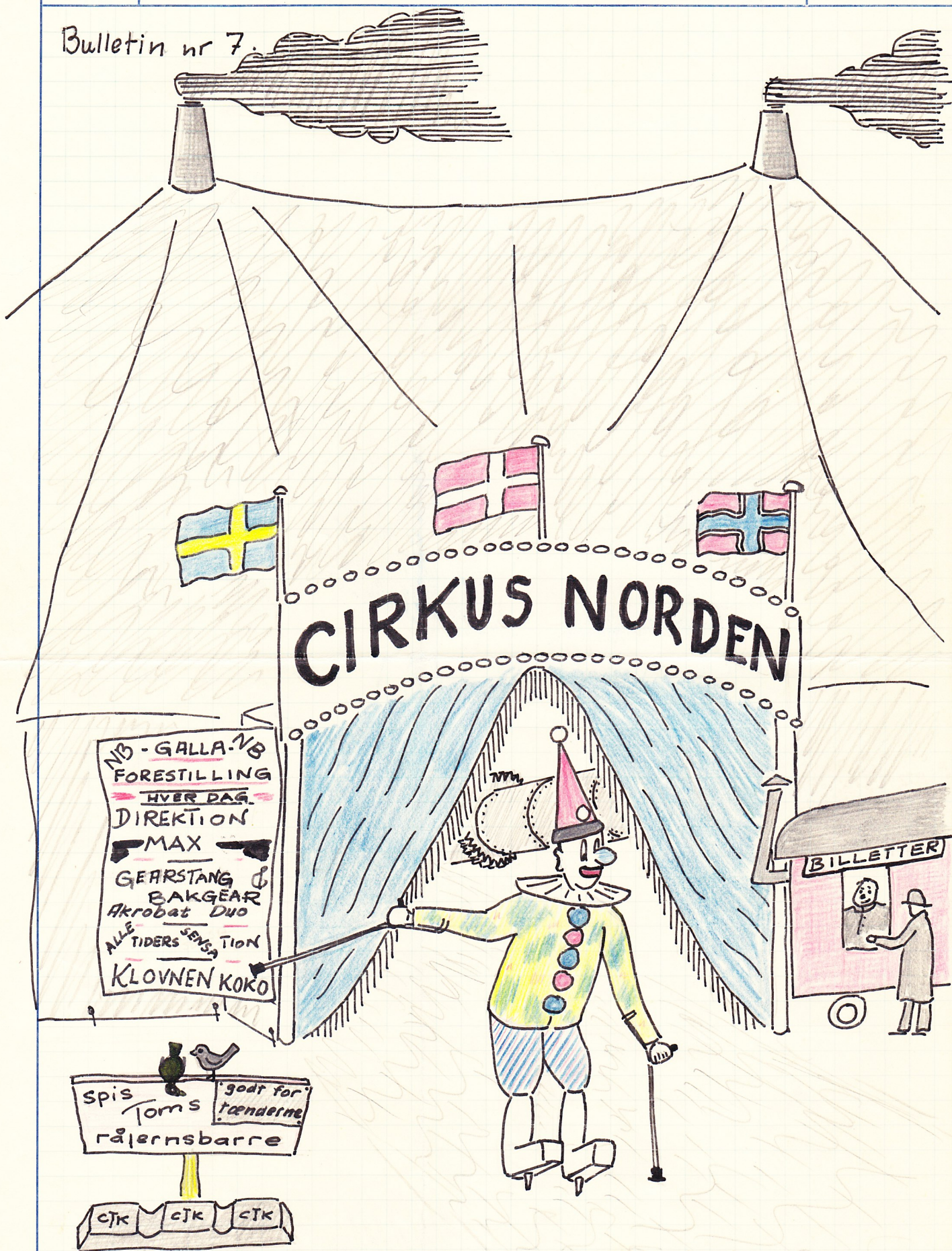
— / skal nu ikke tro, at det er det bare driverliv...

Bulletin nr 6.

- da varmtvandshansen sprang løk...

Bulletin nr 7.

— Monna siger: Hvis ikke Norden er et cirkus,
sår der ikke cirkus til...

Bulletin nr 8.

— ved kraftige regnskyl drypper det fra taget...

Bulletin nr 9

MASON LÍZA

— på indkøb . . .

Bulletin nr 10

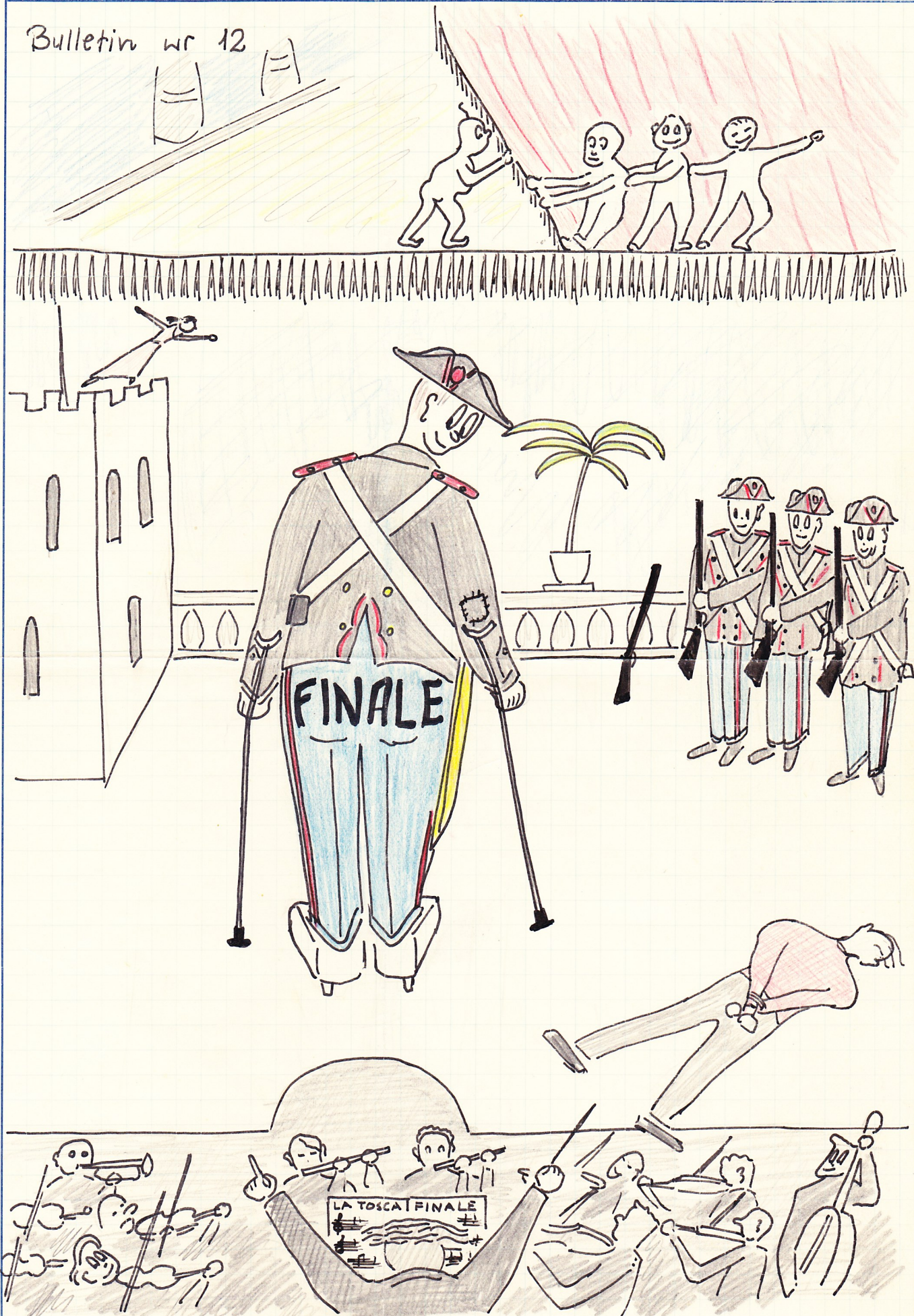
— privattimer i sang
med kapelmester Jens Schrøder ...

Bulletin nr 11.

— nu må det være slut med dine bulletinskriverier...

Bulletin nr 12

- Så lader vi tæppet gå ned over bulletinskriverens meriter og siger tak til alle læsere...

Dagligt liv i Norden 1.

HIP HURRA FOR BAMSEFAR
HAN ER SÅ SØD OG RAR

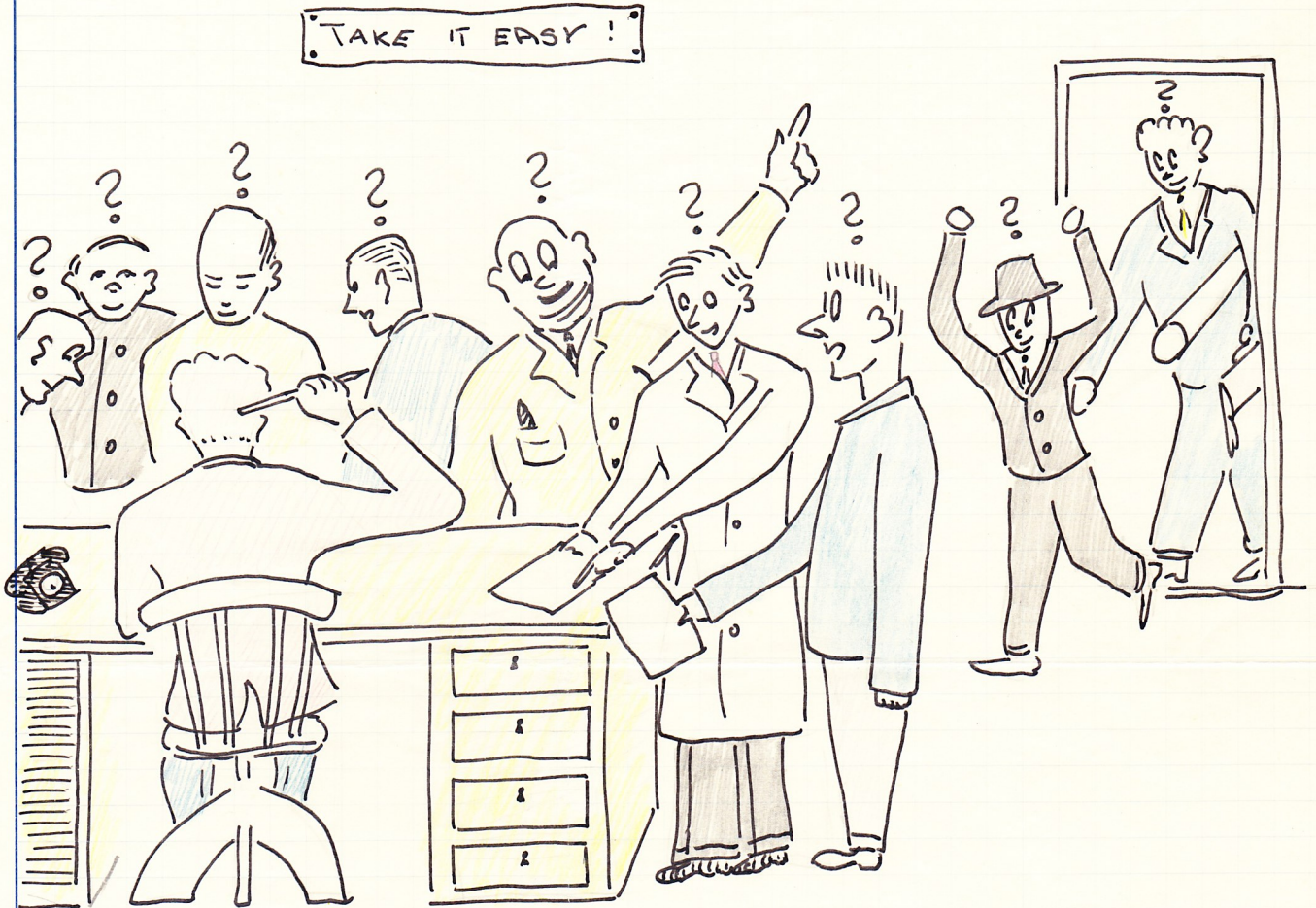

W.Kokk

59: 20/3 Vi har fået en ny stol —
en "BAMSEFAR"

— dig og ingen anden

Dagligt liv i Norden 2.

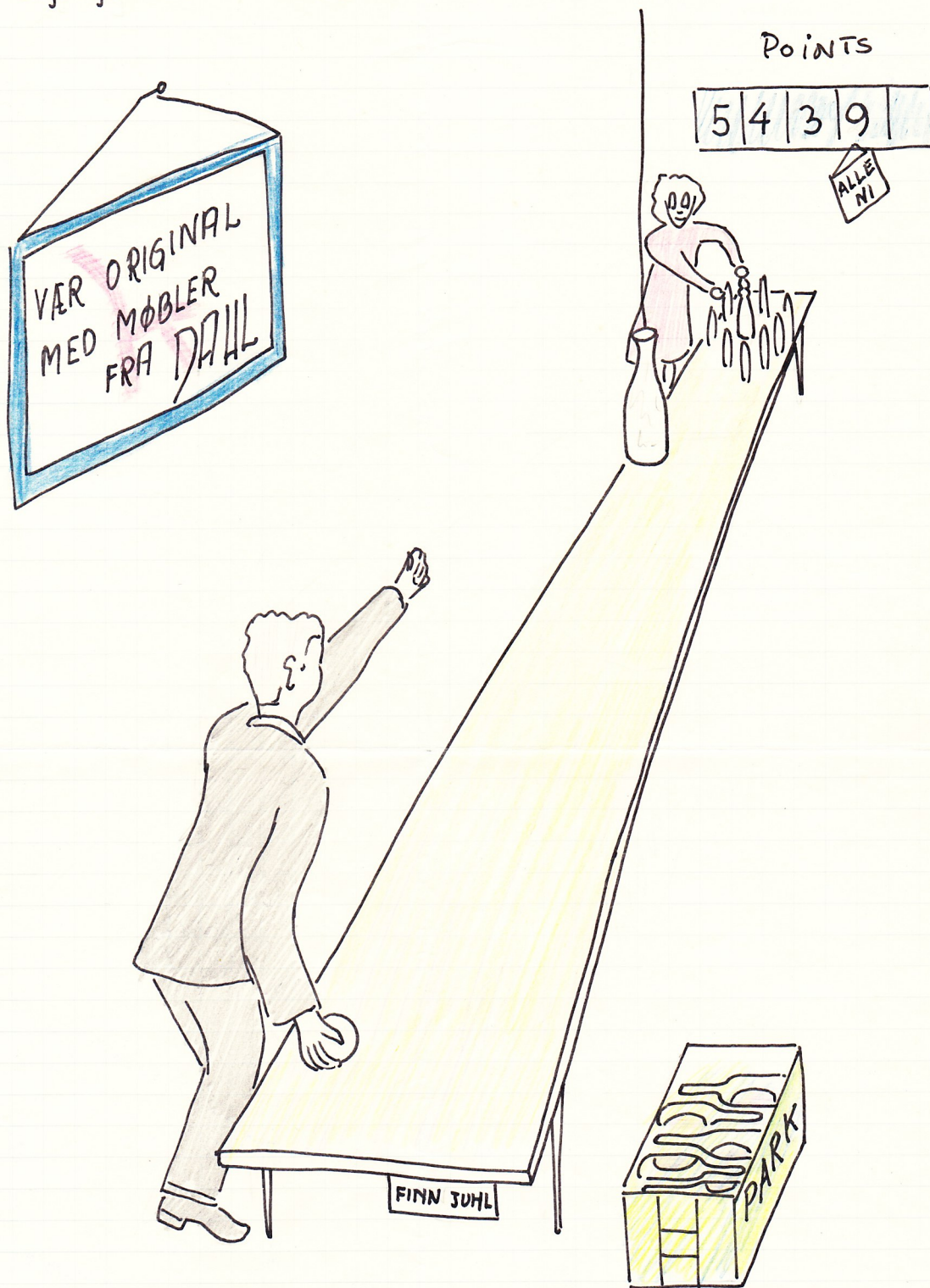

Wkok

59: 21/3 Med "Norden"s fortsatte drift trives problemerne atter frodigt

— de spør og spør allesammen —
og hvor i alverden skulle jeg vide det fra ?

Dagligt liv i Norden 3

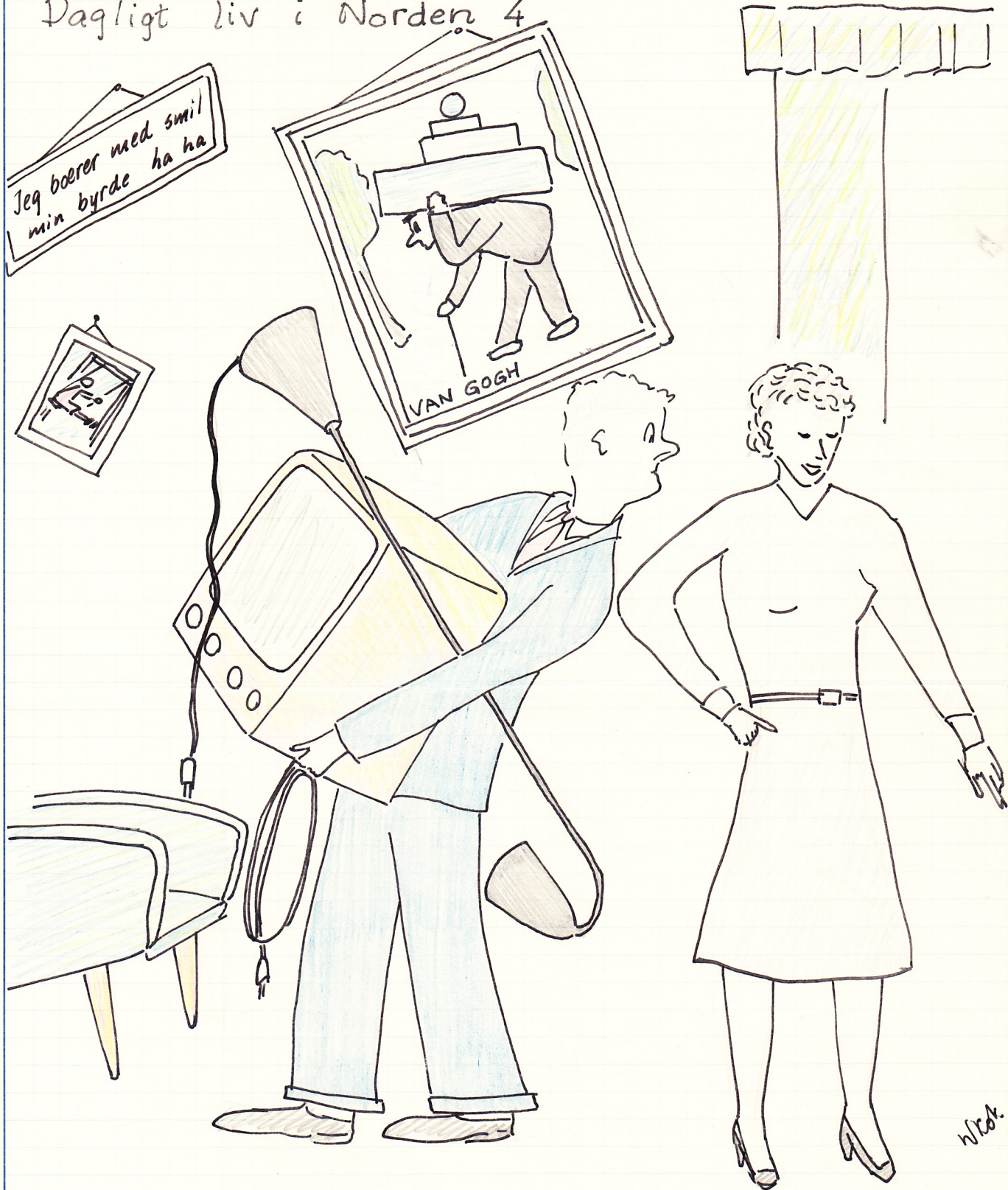

Wkote

59: 22/3 Sidste nye nyerehvervelse:
et sofa bord af ansee-
lig længde.

— i morgen starter vi Mølholm kegle-
klub!!!!

Dagligt liv i Norden 4

59:22/3

Vi*) må ustandselig flytte rundt på inventaret for at finde den ideelle placering

— prøv at stille det her og la' os se hvordan det passer....

*) specielt WK

Dagligt Liv i Norden 5

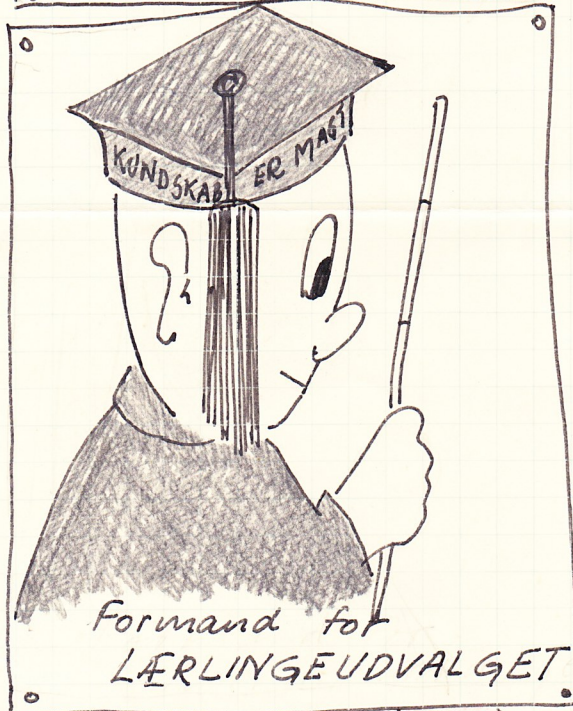

59: 23/3

Det har været nødvendigt - for at udfylde visse tomrum - at købe en del nyerehvervelser. Det er Monna, som står for denne gren af familiens virksomhed.

— værs'go, mine herrer, det er denne vej!!!

Dagligt liv i Norden 6.

MESTERMØDER
CEMENTFABRIKERNES
TEKNISKE MØDER

og
MEGET
mere

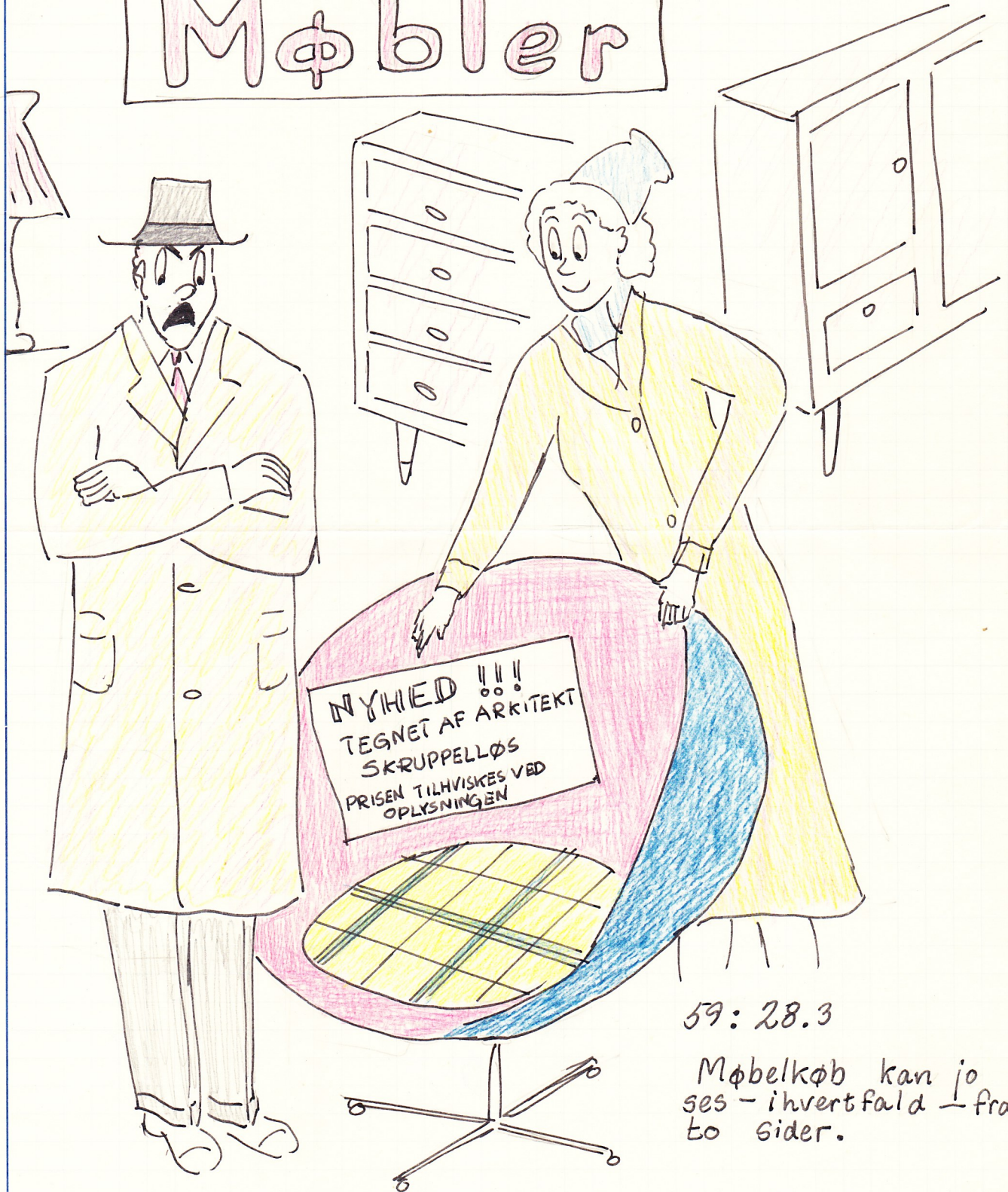
59. 26/3

Med det reducerede mand-
skab der er tilbage på "Norden"
er der flere og flere ben
(men kødløse) at gnave
for de tilbageblevne.

— det skulle bare have været i et almen næ-
venyttigt boligselskab . . .

Dagligt liv i Norden 7.

Møbler

59: 28.3

Møbelkøb kan jo ses - ihvertfald - fra to sider.

- jeg ønsker absolut ikke at prøve, hvor vidunderligt man sidder i nogen stol, før jeg også har hørt, hvor vidunderlig prisen er . . .

Dagligt Liv i Norden 8.

wk.

59. 28-3 Efter at Monna har anlagt sig Birgitte Pjusk frioure er hendes chancer for at blive Miss MØLHOLM næste år steget betydeligt

— hello boys !

Dagligt liv i Norden 9.

59. 29.3

En overgang så det ud som vi var på omgangshøjde men så overtog WK føringen og man ville anse ham for sikker favorit til førstepladsen - toet fulgt af en forpustet MK. Dog i kampens sidste minutter ændredes stillingen. MK halede ind på sin modstander og nu - nu - NU - foreligger resultatet i Kapløbet for drikning af den kogte ølbajer. Stillingen blev uafgjort 1 - 1; en god og jærnbyrdig kamp. Spænding til sidste øldråbe.

— Parkunderholdning

Dagligt liv i Norden 10.

59. 30.3 Med skam må bekendes at trods al ihærdig stræben efter at overholde spisetiderne lykkes det ikke altid - heller ikke i de nye omgivelser

- nu skal det altså også være sidste gang jeg venter. Næste gang sa . . .

Dagligt liv i Norden 11

59. 31.3 Møbelhandler Dahl
 synes ikke at danske møb-
 ler er hvad de har været.

- hvad er der blevet af det go'e
 danske møbelsmil - alt er
 gråt i gråt . . .

Dagligt Liv i Norden 12.

59. 1. 4

Det er ikke så let
lige at rejse sig op fra
sit sygeleje og så gå ind
i Budolfi kirke og synge
tenorstemmen i Johannes-
passionen og så være
helt sikkert på at det bli-
ver fejlfrit.

— stop !! hva' er det for en mær-
kelig mislyd i tenorerne?

Fra by og land
Nr 2 1959

HVA' ER ET HIEM
UDEN PROPTRÆKKER

Nu kan jeg - siger ELLA stolt -
servere både varmt og koldt !

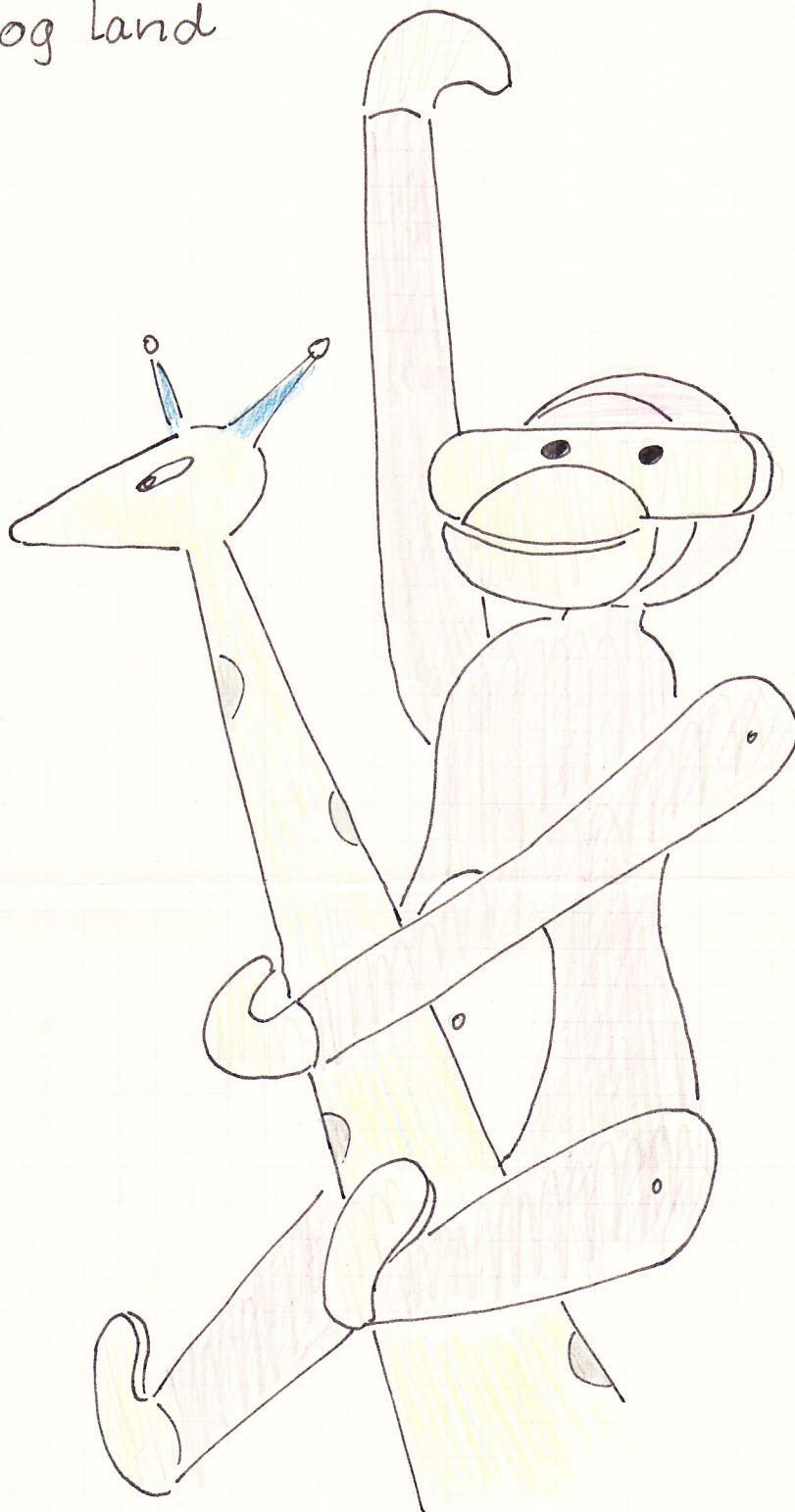
WK 18/10 59

Fra by og land
Nr 3

Se jeg er frisk fra morgenkvisten
hurtig start i hjernekister.

Fra by og land
4

"Anders" vil sig rigtig vigtig
nu han råber "STORK I SIGTE!"

2/14 WK
59

Fra by og land
nr 5

Faster Vi Rø's humør blir højt
blot hun hører fuglefløjt

8/11 59 WK

Fra by og land
Nr 7

1/5/11 59 WK

Mens kirkeuret falder i morgens lag
blir svigerfar kuldslået på sin bag

Fra by og land

Nr 8
OH LA LA

Å MIN MAVE

ÅÅÅ IEG HAR
SÅ ONDT I.....

Å MIN YOM

20/11/59
WK.

TOM

Vi vil alle gerne takke
for den alt for gode pakke !

Fra by og land
Nr 9

Forstørrelsesglassene må frem i år
når de "beskedne" gaver vi alle får.

28/11 59
WK

Fra by og land
Nr 10

Det kniber ej med strikkeviljen
når babi'es ventes i familier

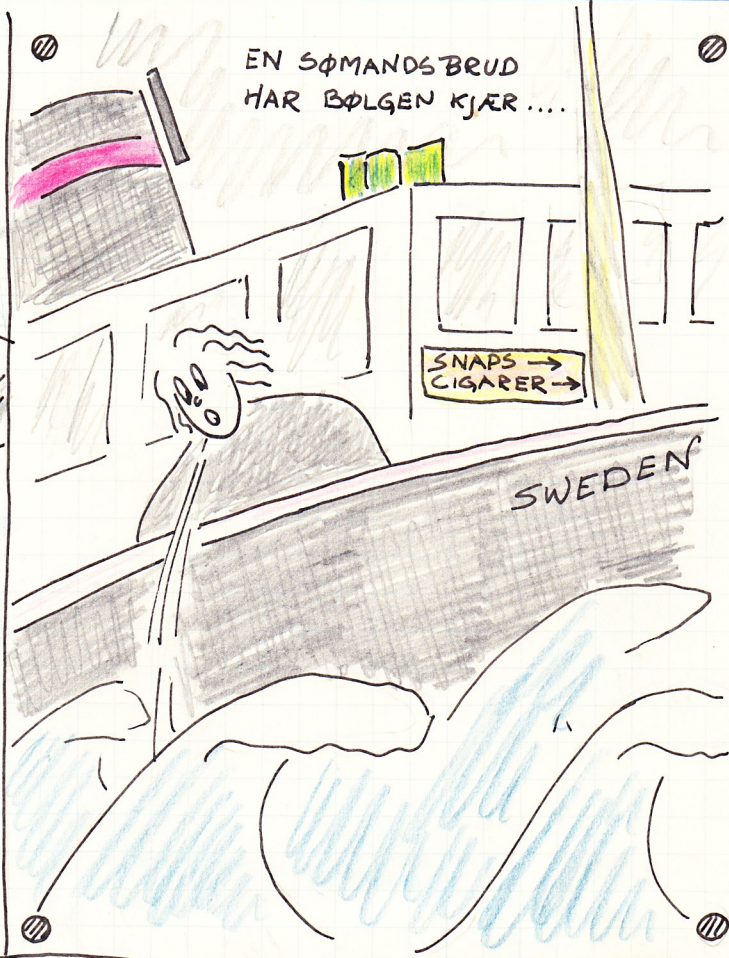
29/11 WK

Fra by og land
Nr 12

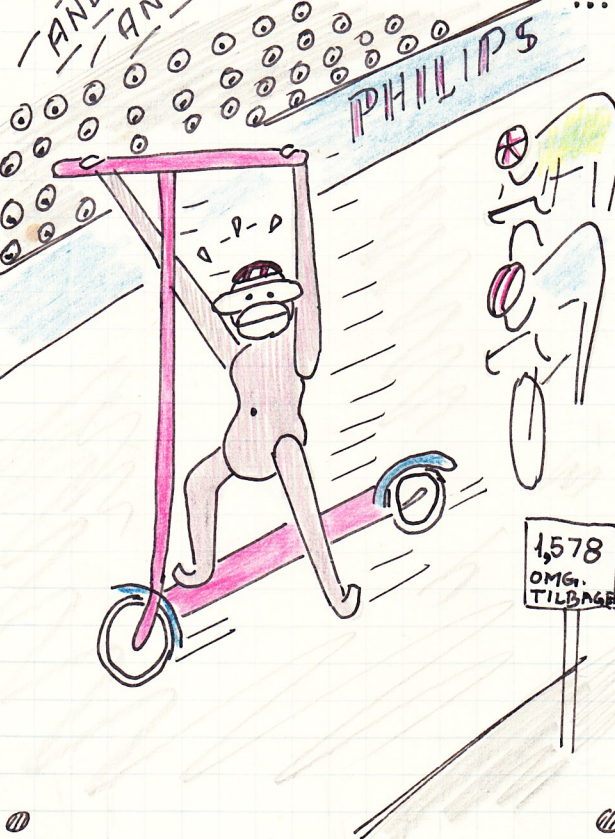
HVA' STÅR SÅDN EN.....

EN SØMANDS BRUD
HAR BØLGEN KJÆR....

ANDERS
ANDERS
HER ER DER
STEMNING OG FEST ...

DET "MODERNISEREDE
KØKKEN

Det var slut på denne serie
jeg ska' snart ha' juleferie

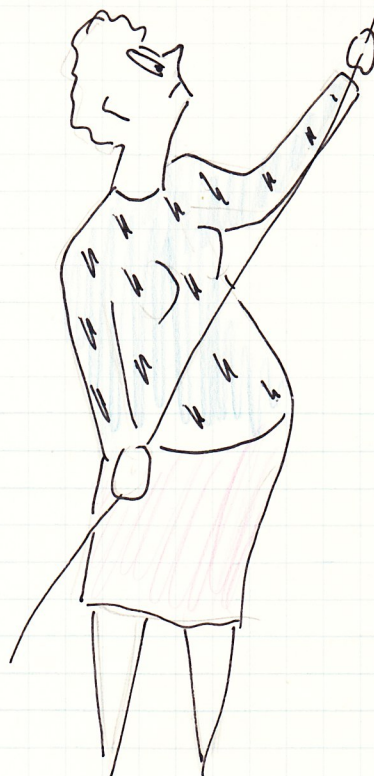
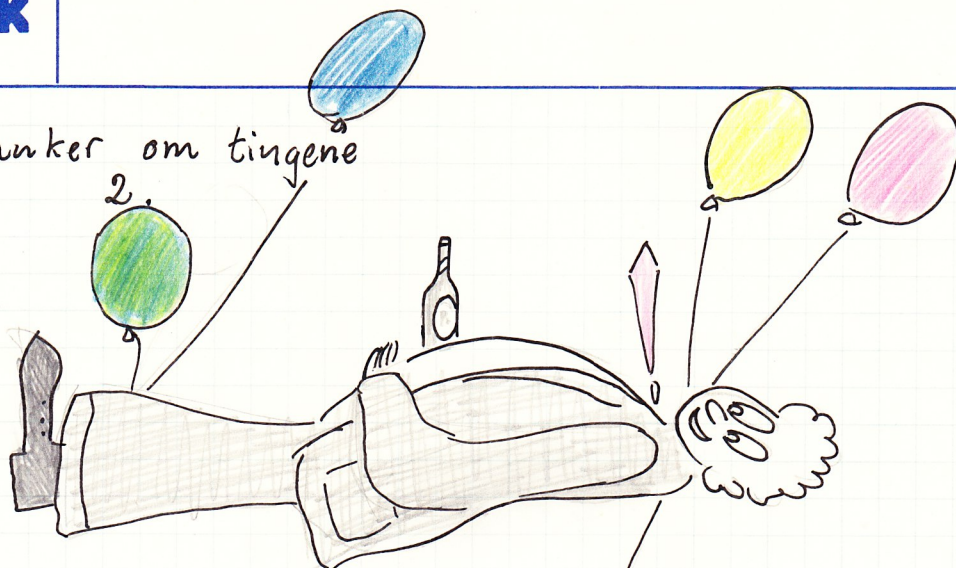
Tanker om tingene
1.

23.1.60

vi ska' ud og se på en
SKUFFENEGER

Tanker om tingene

M: Han er bleven noget
UDSVÆVENDE i den
sidste tid

24. 1. 60

Tanker om tingene
3

29/1-60 Wk.

- vi har fået et nyt medlemm af familien. Det er fru Davidsen, som fører en skæmsløs krig mod "Norden's mest nærgående støv samt mod de store edderkopper

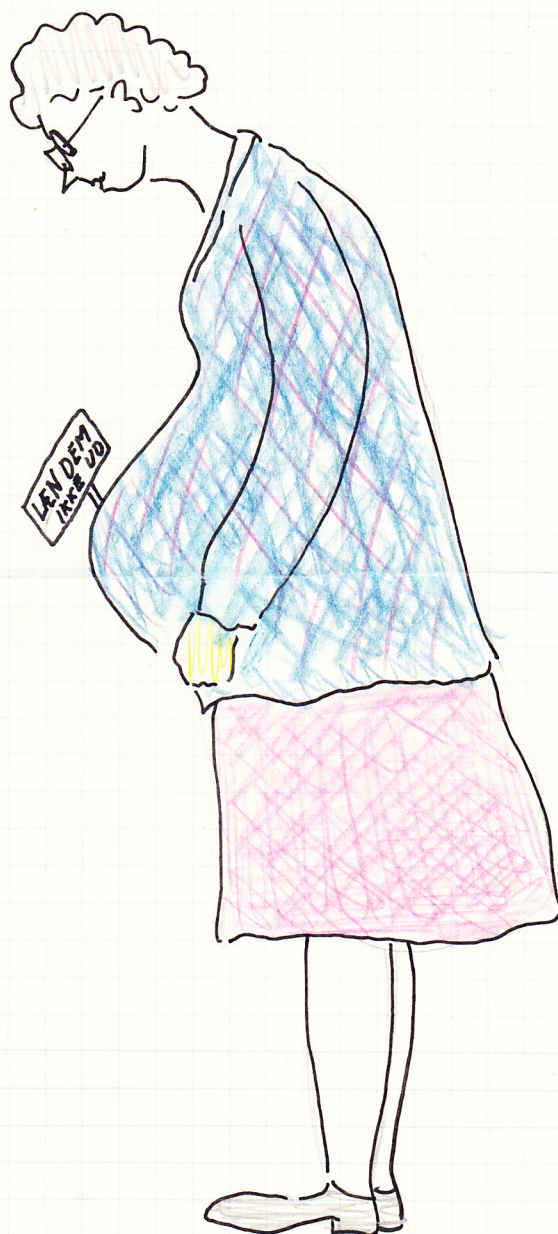
Tanker om tingene
Nr 4.

30/ 60 LK

Med LUGT skal LUGT
fordrives

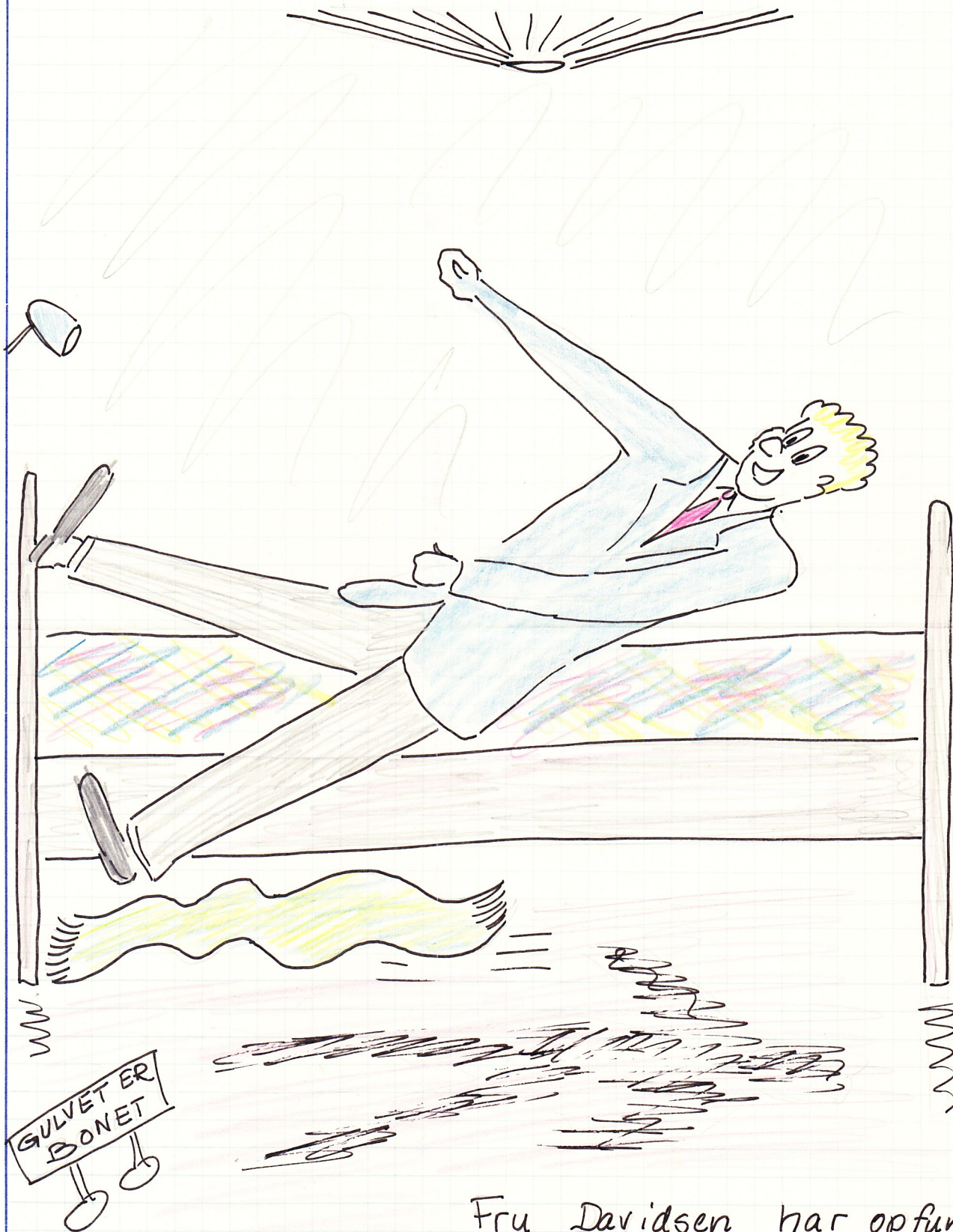
Tanker om tingene
nr 5.

1 dag er det netop $\frac{1}{2}$ måned
siden Monna sidst har
set sine sko

$2\frac{1}{2}$ 60 kr.

Tanker om tingene
nr 6

Fru Davidsen har opfundet
jetalderens nyeste
trafikmiddel:
- det flyvende tæppe.

2 1/2 bo wk.

Tanker om tingene
nr 7

Endelig en værdig
aftager af det
gamle slægts navn

21.2.60 WK.

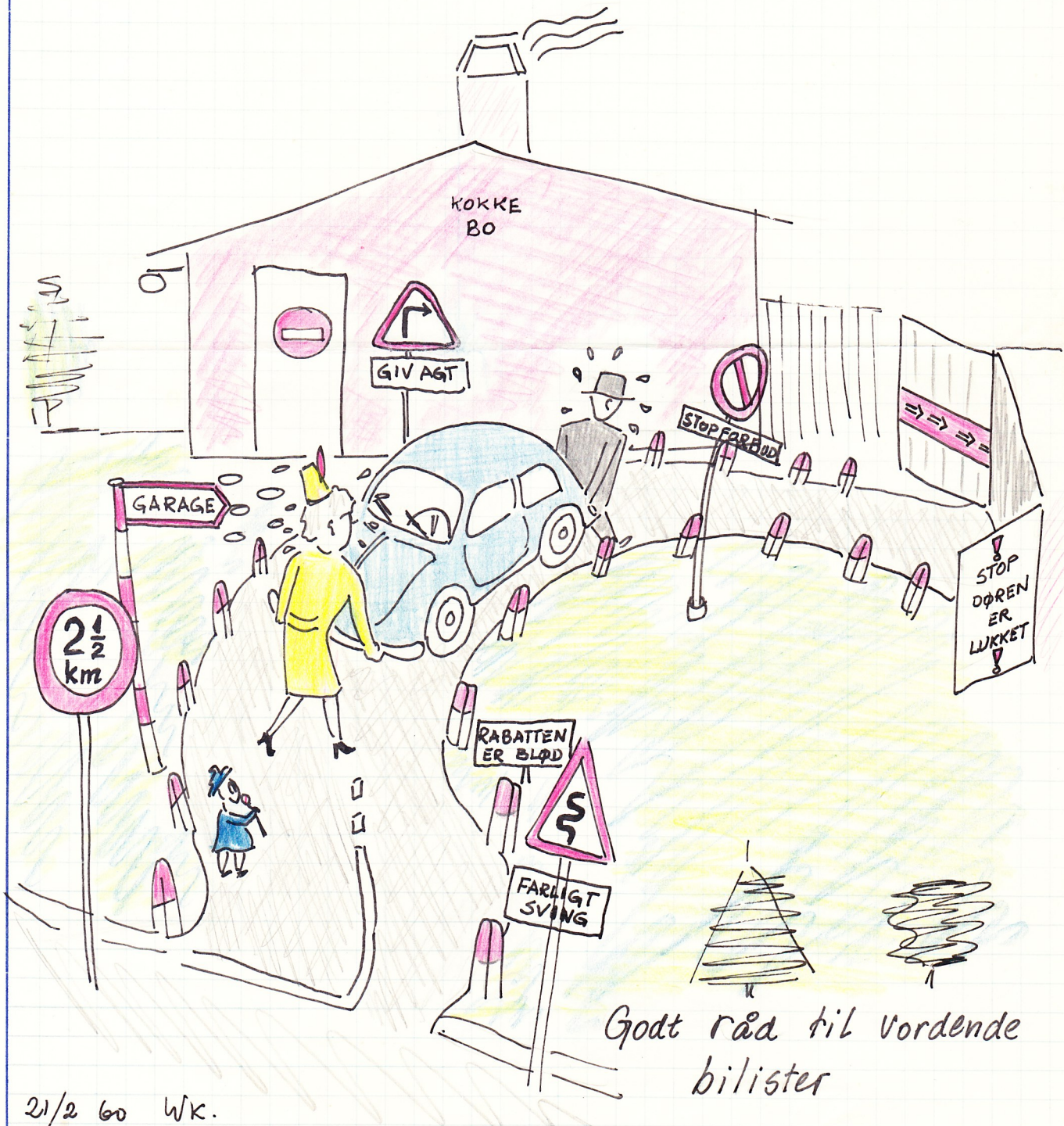
Tanker om tingene
nr 8

21-2-60 WK

Monna har nu altid
voeret med på den
der vipper

Tanker om tingene
Nr 9

2 1/2 60 WK.

PEDERSENS THOR OG PEDERSEN

Tanker om tingene

nr 9

VOV VOV VOV VOV
PIV PIV
VOV VOV VOV VOV
UUVH THV
VOV VOV VOV

FY- IKKE BIDE- PISK

FY- IKKE BIDE- PISK

FY- IKKE BIDE- PISK

OVESENS HUNP

VOV VOV-VOV

VOV-VOV-VOV

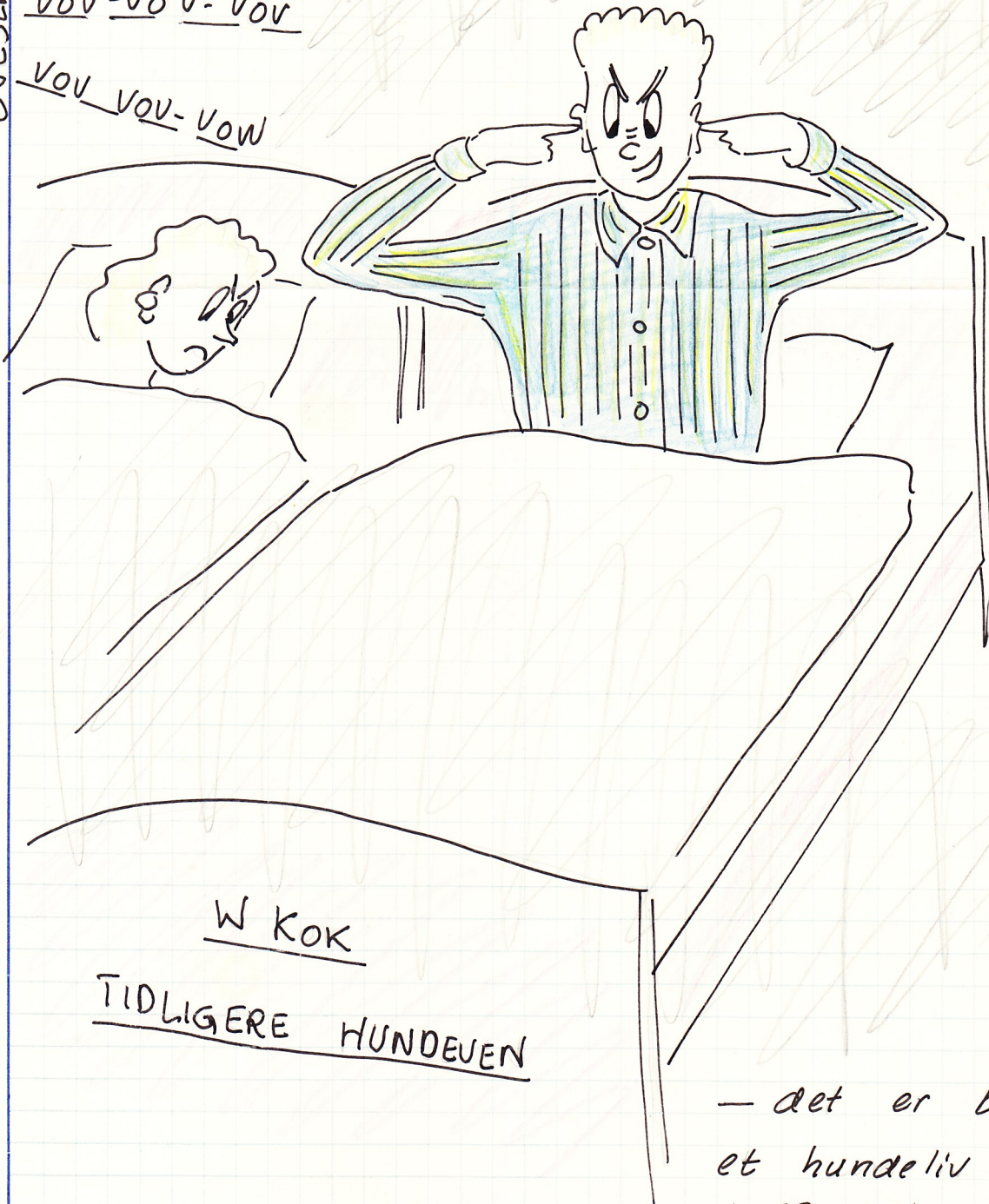
VOV VOV-VOV

Wow

Wow

Wow

ANDRE TILLØBENDE KØTERE

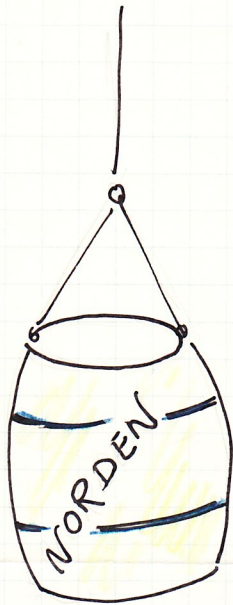
W KOK

TIDLIGERE HUNDEVEN

- det er blevet
et hundeliv at bo
i Mølholm

Tanker om tingene
nr. 10.

FASTELAVN ER MIT
NAVN VIL VI
HAVE

7/360 WK

Monna præsenterede sidste
søndag den tilsyneladende
yngste deltager ved NORDENS
fastelavnsfest.

Tanker om tingene
Nr 11.

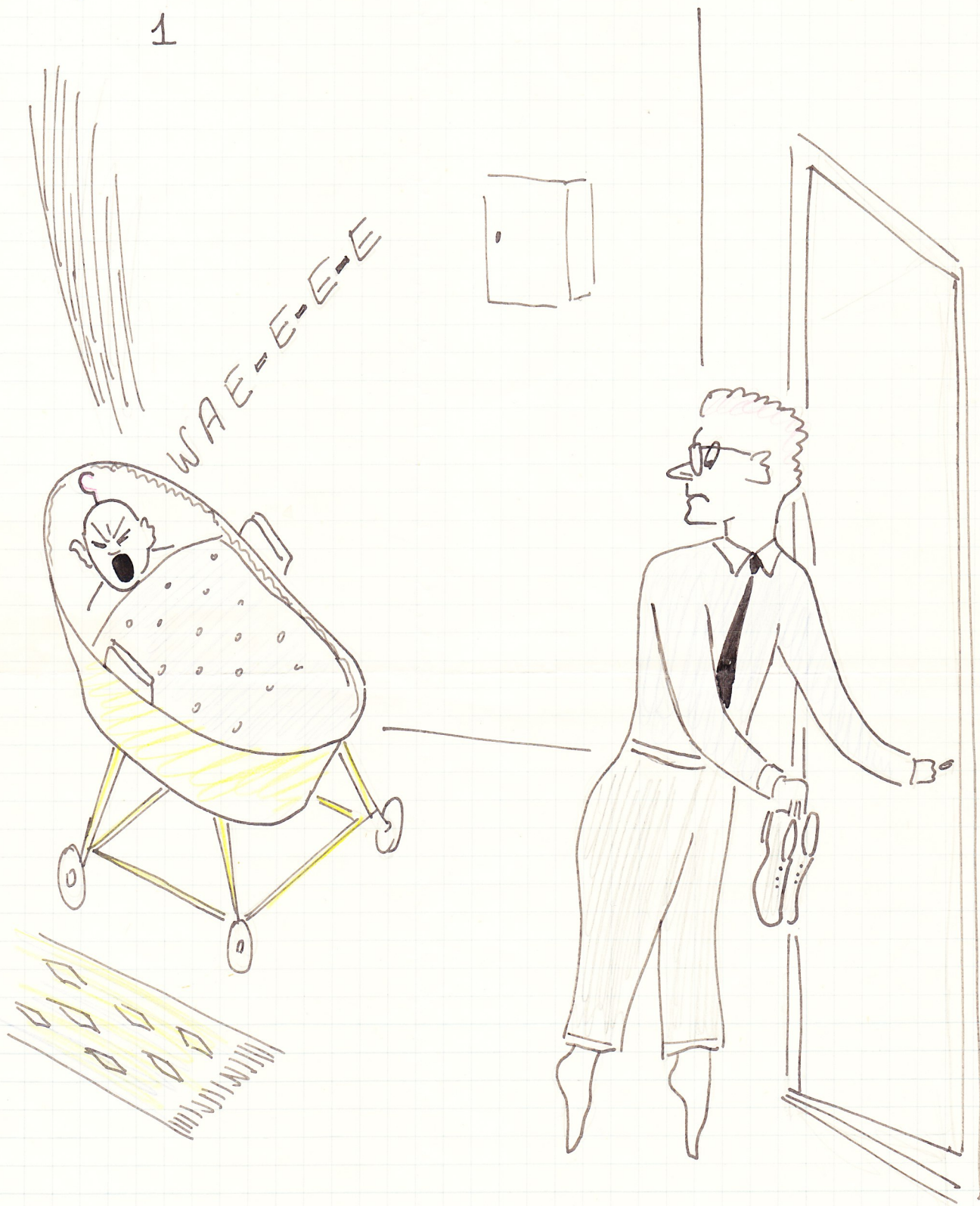

Den ene (brille-) abe
får den anden til
at gabe

23-3-60 WK

PJEVSEN

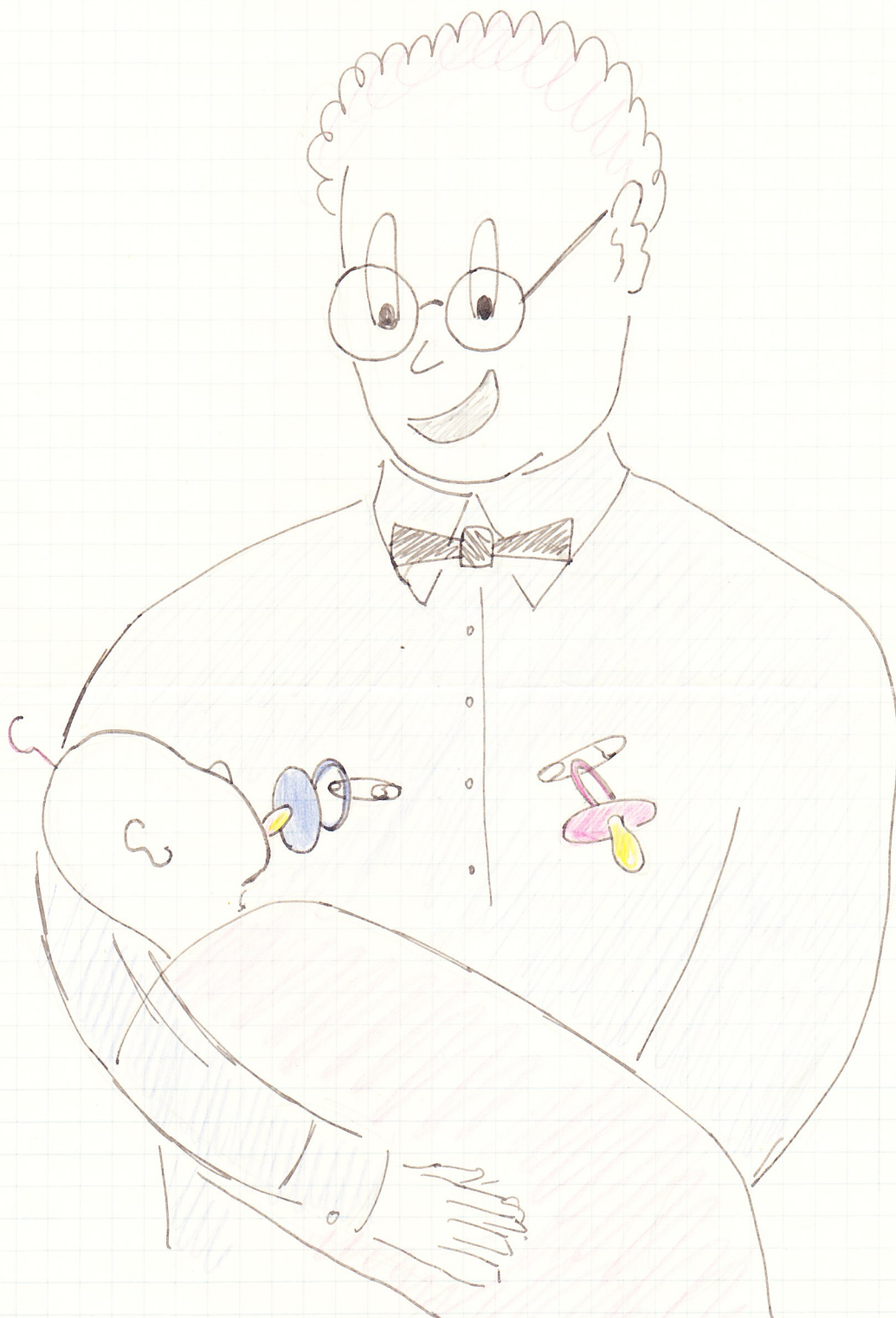
1

At fjerne sig på listefjed
 er næsten en umulighed!

24/6 60
 WK

Pjerssen
2

Dette er hvad det kan handle
når Pjers skal love far at kende!

24-6-60
WK

Pjensen

3

Når strejke rammer drikkeriet
 så har vi selv - og vi kan li'et!

24 - 6 - 60
 WK.

Pjevsen

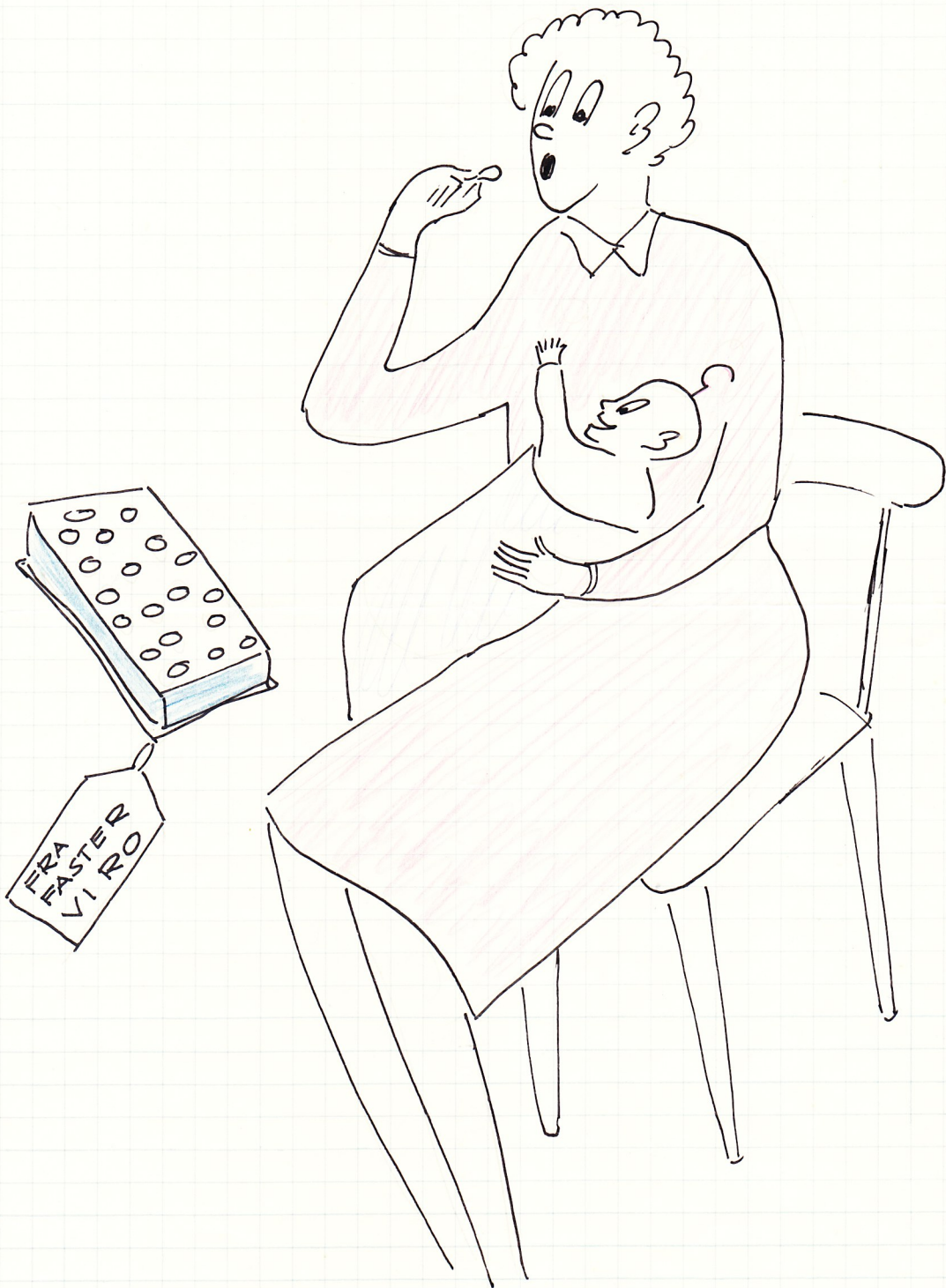
4

En smis fornuftig mannepassiar
hvet often Pjevsen laget med sin far!

24-6-60
WK

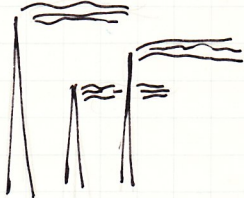
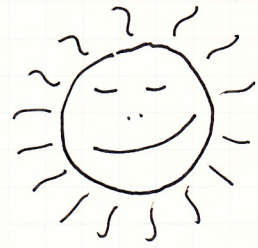
Pjersen
5

Den lille Pjersens glæde var enorm,
da han fik chokolade i fordyndet form!

24-6-60
WK tak

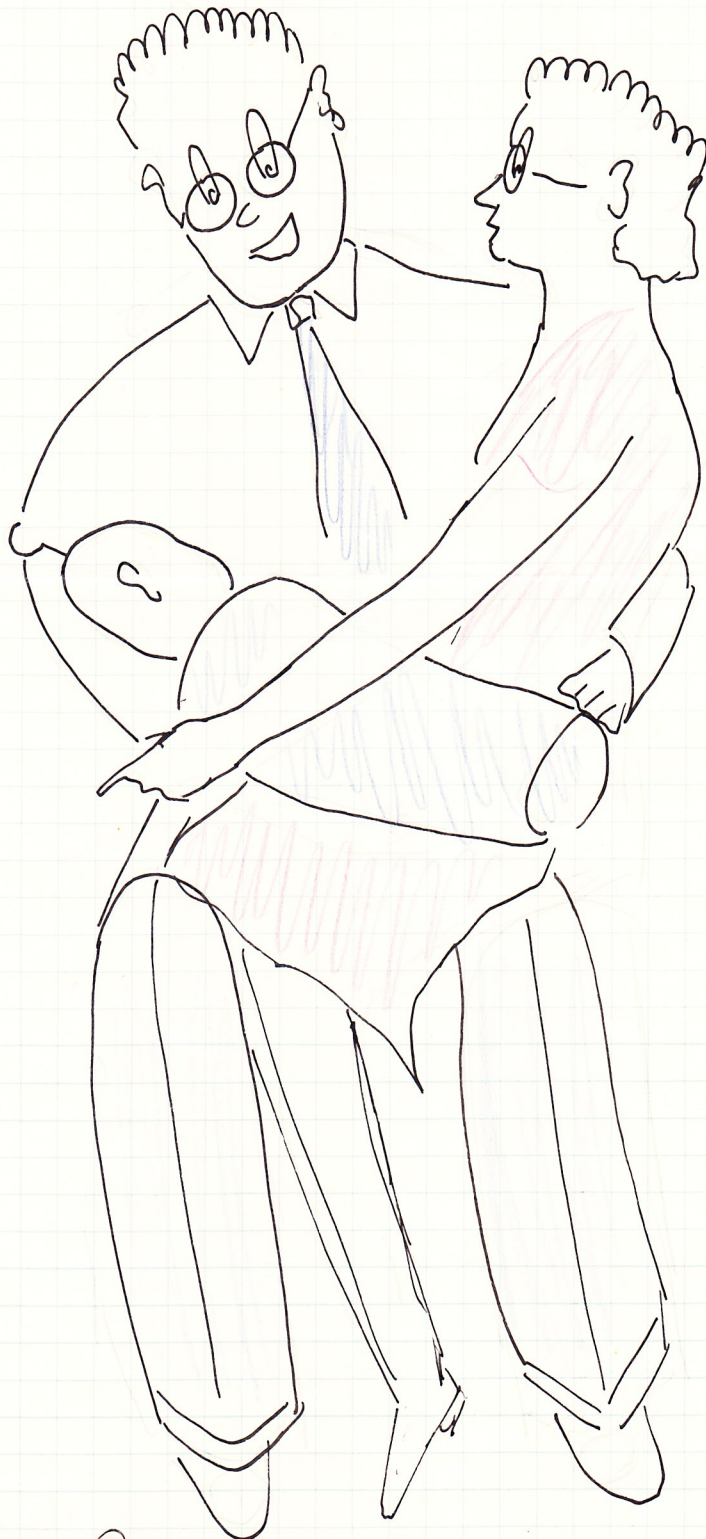
Pjerser
6.

24-6-60
WK

När söndagsol på himlen står
en tår med far sig Pjerser går!

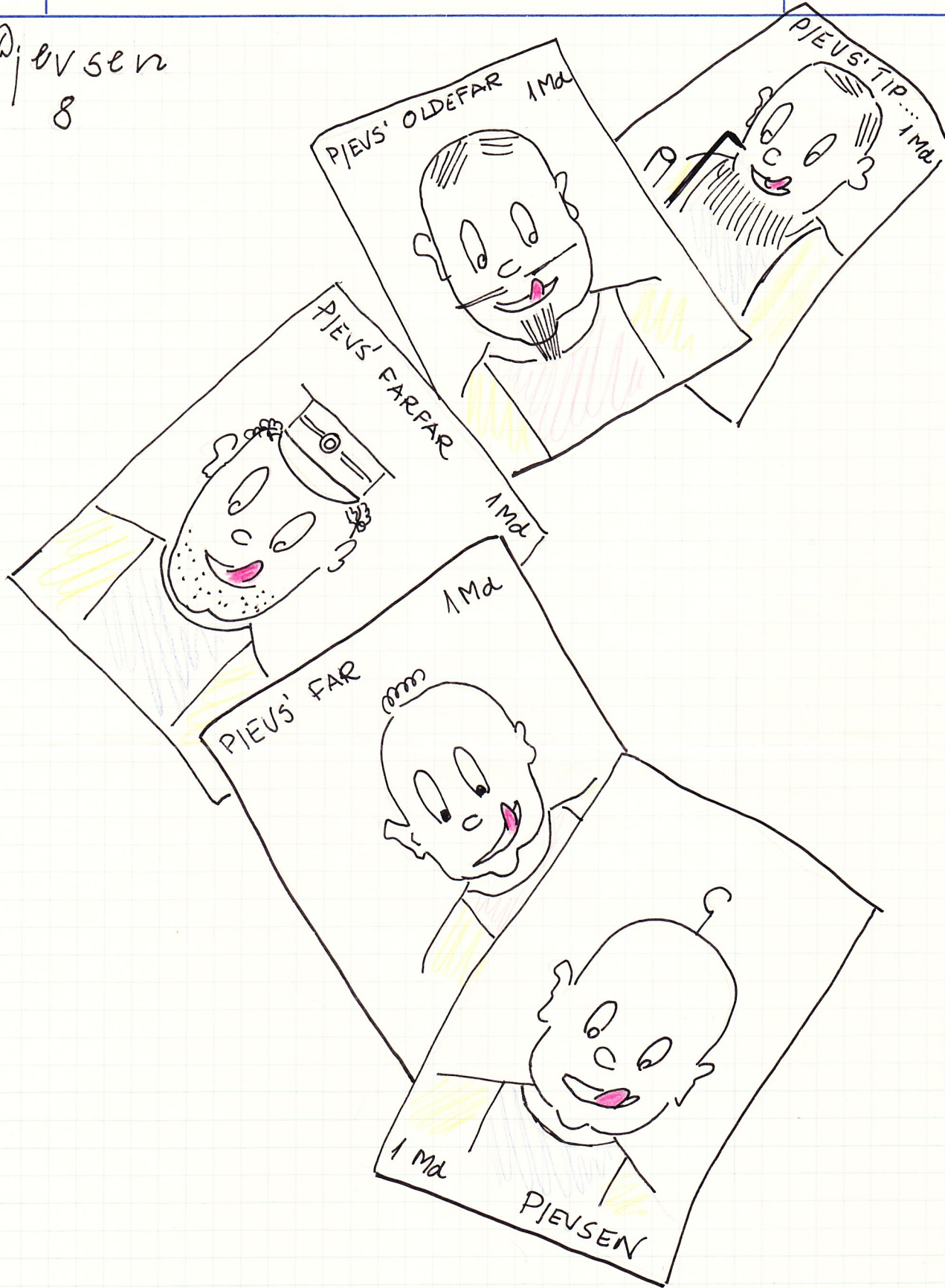
Pjensen
7

At vore far i bordenvejr
det mærkes mest i begge knæ'r

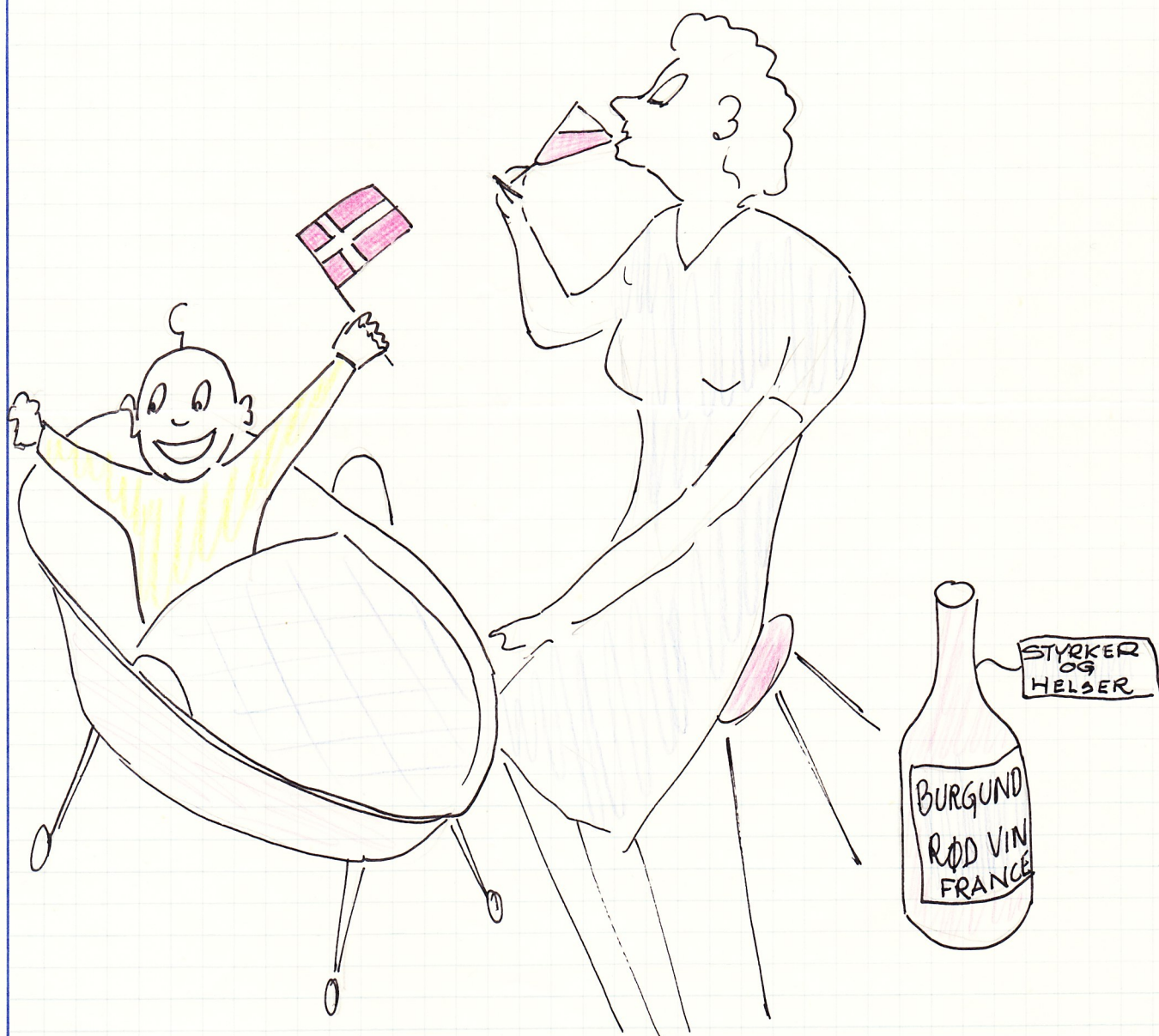
5/860 wk

Pjevsen
8

5/8 60 4K

Det kok'ske ej fornogter sig
i lille Pjevsens Kontrasej.

PJEVSEN
9

Efter at mor er begyndt at drikke
Burgunder
er Pjevsen skam blevet lidt mere uimod

7/8604K

Pjevsen
10

A
HO' DO WOT I HOBRO
A WILL IT
JYDEN HAN Æ STARK & SEJ

Pjevs - familiens første fødte jyd-
har et vanskeligt sprog at høre

Wk 17/7-60

Pjersen
11

Pjersen har et godt humør
halsen dog er kronisk tør

25/8 60 Wk

Pjevsen
12.

Slut med dramatik og spænding
Pjevsen han skal hedde HENNING

20/8 60 Wk